

Κατόπιν ταύτης ἔπεσα εἰς χεῖρας τὴν λαμβάνω·
 Ὅτε ἀνέδυν ἔβλεπον τὴν λέμβον μας μακρὰν·
 Ἄλλ' ἐμψυχοὶ ὁ κίνδυνος· ταχέως τὴν προφθάνω
 Κ' εἰσπιδῶ τὴν φίλην μου πλὴν ἔφερον νεκράν!

ὦ, ἡ ὀδύνη τῆς στιγμῆς ἐκείνης πόση ἦτο!
 Ἐπαλλεν ἡ καρδιά μου σφοδρῶς εἰς τὴν ἀρχήν·
 Τὸ στῆθός μου ἐρρήγνυτο πλὴν αἴφνης ἐκρατεῖτο·
 Φρικώδη ἐδοκίμισσα σάλον καὶ ταραχὴν,

Τὴν ἔσφιξα εἰς τὰ στέρνα μου, ἦτο ψυχρὰ καὶ κρύα,
 Εἶχε σβεσθῆ ἴς τὸ στῆθός της ἡ θεία της πνοή·
 Ἐθλίβε τὴν καρδίαν μου δεινὴ ἀπελπισία,
 Ἄχρηστος πλέον εἰς ἐμὲ κατέστη ἡ ζωή.

Ἡρεύνησα τὸ στῆθός της νὰ ἴδω ἐὰν πάλλη·
 Ἐλπίς ματαία! ἡ πηγὴ ἐστάθη τῆς ζωῆς·
 Ὡ πόσον τότε ἔκλαυσα! ὁ νοῦς μου τότ' ἐξάλλη·
 Ἀναίσθητος κατέπεσα ἐκεῖ ἄνευ πνοῆς.

Καὶ νῦν αὐτὴν, ἣν ἔφαγε τοῦ πόντου μέγαν κῦμα
 Τοσοῦτον ἦν ἐπόθησα, ἀκόμη καὶ ποθῶ,
 Πέτρα ψυχρὰ ἐκάλυψε· κοιμᾶται εἰς τὸ μνήμη·
 Κ' ἐγὼ ποτε πλησίον της ἐκεῖ θὰ κοιμηθῶ!

Τῆ 6 Ἰουνίου 1878.